

Vždy, když jdu Petrohradem, sním o věčném království
Majestátné ústavě, již by vládnul Umbrtka
Země čistě pracovní, plná správných lidí
Kteří každý den ráno smysl v práci vidí
A již se rozednívá, den bez slunce povstává
Umbrtka jde bokem, do boha i do prava

Jsme hrdí na odkaz pomočených rohů
Sloupků, kolem nichž prošel Umbrtka či jiný z bohů
Transplzeňský hangár, cíl mnohé z našich cest
Pomník Pánů Kristobijců, zakladatelů měst

Beton budiž salám pro duši
Krev budiž déšť pro oči
Vlak budiž maso pro boha
Prach budiž smích pro vlasy
Trolej budiž provaz pro boha
Uhlí budiž lože pro Pána

Vidím věčné království, kde by vládnul Umbrtka
Osamostatnil Zvradlany, hradem je mu Skart
Jistě by k nám zavítal, na Zvradlany ke koni
Hovězí by pojídal, salám v záklonu odnášel

Na kolena srazíme davy tupých hovad
Mezi koleje zazdíme, skvostný to bude mít dopad
Mosty nebudou popsáné, mnoho sprejerů padne
Naše duše to povznese, oči dál budou chladné
Nebudem sklánět se dolů na lidi blbé jak měsíc
Tupého patrona zhasnem, do boha už běží zajíc
Po kolejích...